

25 Οκτωβρίου 2013

Ακτινογραφία της ψυχής

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Υπάρχουν τρεις κατηγορίες ανθρώπων πού πάνε να εξομολογηθούν:

Ή πρώτη κατηγορία, περιλαμβάνει αυτούς πού πάνε για πρώτη και τελευταία φορά, χωρίς απόφαση μετανοίας και βρίσκονται στο εξομολογητήριο από περιέργεια. Μετά οί περισσότεροι χάνονται. Σπάνια μπορεί κάποιος απ' αυτούς, καλοπροαίρετος, να προστρέξουν ξανά στο ευλογημένο Μυστήριο. Εδώ σ' αυτές τις ψυχές δεν υπάρχει μετάνοια, αλλά διακρίνεις περιέργεια, αμφιβολίες πολλές και αινιγματικά χαμόγελα. Πολλές φορές αυτοί με ερωτήσεις αδιάκριτες, προσπαθούν να εξομολογήσουν τον Πνευματικό και όλα τα κρίνουν με τον «επάρατο» ορθολογισμό. Αν θελήσει να τους βοηθήσει λίγο ο Πνευματικός με καμιά ερώτηση, διακριτικά βέβαια, για να βγουν τα φίδια (αμαρτίες) από την ψυχή τους, οι περισσότεροι δεν απαντούν με ειλικρίνεια και συνήθως μετέπειτα τον κατηγορούν, ότι δήθεν τους σκανδάλισε με κάποιες ερωτήσεις πού τους έκανε.

«Προφάσεις εν αμαρτίαις». Σημειώνουμε ότι ο Πνευματικός ρωτάει όταν υπάρχει διστακτικότητα και δεν μιλάν οι εξομολογούμενοι και το κάνει αυτό από αγάπη και πόνο στις ψυχές. Η τέτοιου είδους εξομολόγηση είναι για τον Πνευματικό πολύ επίπονη και κουραστική. Ρωτάμε: Μπορούν αυτές οι ψυχές να ελευθερωθούν και να σωθούν με τέτοια πίστη και με τέτοια στάση έναντι του Θεού, του Μυστηρίου και του Πνευματικού τους Πατέρα;

Η δεύτερη κατηγορία ανθρώπων. Αυτοί οι αδελφοί πάνε και εξομολογούνται πιο συχνά, έχουν μεγαλύτερη συναίσθηση του Μυστηρίου από τους εξομολογούμενους της πρώτης κατηγορίας. Όμως, αυτοί το κάνουν για να περνούν καλά εδώ σ' αυτή τη γη και να μην έχουν πειρασμούς. Η πίστη τους κλονίζεται εύκολα και δεν έχουν συνειδητοποιήσει τί γίνεται στον Ουρανό. Τι έλεγε όμως ο Αββάς; «έπαρον τους πειρασμούς και ουδείς ό σωζόμενος». Αυτοί συνήθως δουλεύουν σε δυο κυρίους, λίγο στο Χριστό και πιο πολύ στον κοσμοκράτορα σατάν. Αν και ευεργετήθηκαν από την εξομολόγηση και το Χριστό πάρα πολύ, τρέχουν στο Μυστήριο ιδίως, όταν τους πάνε, όπως λένε, «όλα ανάποδα». Συνήθως στις εξομολογήσεις τους λένε για τους άλλους και τί τους έκαναν οι άλλοι και πολύ λίγο για τον εαυτό τους. Αν τους πει κάτι ο Πνευματικός πού δεν είναι της αρεσκείας τους και δεν θα ήθελαν να το ακούσουν, αντιδρούν και σκυθρωπούν, σε σημείο να κρατούν και κακία ή να σκέφτονται να φύγουν. Θέλουν το λόγο να τον έχουν αυτοί, να επιβάλλουν την άποψη τους και τότε ηρεμούν. Τι έλεγε όμως ο Αββάς; «άκουε μονάς Πατρός σου νουθεσίας ποιου προς αυτόν ταπεινάς αποκρίσεις και λέγε τους λογισμούς σου ώς τω Θεώ». Ας είναι ευλογημένοι οι υπάκουοι.

Επιθυμία τους είναι να αναπαύουν πάντα τον εαυτό τους, χωρίς να έχουν διάθεση θυσίας. Συνήθως είναι θυμώδεις, φιλάργυροι και ανελεήμονες προς τους άλλους. Αρέσκονται να προστρέχουν σε διάφορα προσκυνήματα – καλό είναι βέβαια, αλλά συνήθως δεν υπάρχει και σ' αυτό καθαρότητα και καλή προαίρεση. Έχουν περιέργεια, είναι σπάταλοι για την οικογένεια και τον εαυτό τους, δεν είναι ολιγαρκείς, κάνουν κακούς λογισμούς και τους καλλιεργούν, τρέχουν ν' ακούσουν και να δουν διαφόρους Γεροντάδες και το χειρότερο δεν τρέφουν Ιδιαίτερη αγάπη και εκτίμηση στον Πνευματικό τους. Πολλές φορές του καταλογίζουν και πολλές παραξενιές και αν τους δοθεί ευκαιρία, μπορεί εύκολα να τον αλλάξουν, επειδή δήθεν είναι αυστηρός, χωρίς άλλη αιτία. Τους αρέσει να εμμένουν στα πάθη τους.

Λένε πολλά λόγια και έχουν λίγες καλές πράξεις. Με επιμέλεια προσέχουν μην τυχόν και χάσουν χρόνο και χρήμα για τον συνάνθρωπο τους και θιγεί το «εγώ» τους. Όπως βλέπουμε και σ' αυτή την περίπτωση των εξομολογούμενων δεν υπάρχει Μετάνοια, αλλά αχαριστία, φιλαυτία, εγωισμός, κενοδοξία, υποκρισία, Φαρισαϊσμός και ανυπακοή. Ρωτούν τον Πνευματικό για κάποιες υποθέσεις τους

«χάριν υπακοής», αλλά πάντα κάνουν το δικό τους, για το οποίο έχουν ήδη προαποφασίσει. Αν κάποιος κοσμικός άνθρωπος, πού είναι άγευστος της πνευματικής ζωής τους πούνε να πάνε για το «καλό» δήθεν σε μέντιουμ, χαρτορίχτρες, καφετζούδες και αγύρτες, είναι έτοιμοι κι' αυτό να το κάνουν. Η θρησκοληψία είναι αρρώστια.

Δρουν και κινούνται πάντα στο θέλημά τους και δεν υποτάσσονται στο θέλημα του Θεού. Ρωτούμε: Έτσι μπορεί να κάνει Καρπούς του Αγίου Πνεύματος ή ψυχή; (Γαλατάς Ε', 22). Ο Χριστός μας τονίζει με έμφαση: «Ουδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν ή γαρ τον ένα μισησει και τον έτερον αγαπήσει, ή ενός ανθέξεται και του ετέρου καταφρονήσει, ου δύνασθε Θεώ δουλεύειν και μαμωνά». (Ματθαίον ΣΤ', 24). Ο Θεός να μας φυλάγει απ' αυτήν την κατάσταση.

Η τρίτη κατηγορία και ή πιο ευλογημένη. Όσοι πιστοί ανήκουν στην κατηγορία αυτή, αντελήφθησαν τί γίνεται με την αιωνιότητα και πήραν για καλά το δρόμο της Σωτηρίας. Εξομολογούνται με ειλικρινή μετάνοια, συντριβή και πολύ καθαρά, κάνουν φιλότιμη υπακοή, υπέταξαν το θέλημα τους, στο θέλημα του Θεού δια μέσω του Πνευματικού. Βάζουν κάθε μέρα αρχή μετανοίας, σπεύδουν συχνά στο Μυστήριο και επικοινωνούν με τον Πνευματικό για σοβαρά θέματα. Προσπαθούν να μην τον κουράζουν άσκοπα, αντίθετα τον συμπαραστέκονται ποικιλότροπα στο έργο της δύσκολης ποιμαντικής του διακονίας. Δεν είναι αδιάφοροι, προσεύχονται γι' αυτόν και για όλο τον κόσμο. Πολεμούν, τους κακούς λογισμούς με την ευχή: «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησαν με». Δεν κατηγορούν τους συνανθρώπους τους, αλλά πολύ περισσότερο δεν κατηγορούν και δεν συκοφαντούν τον εξομολόγο τους, ό οποίος γίνεται γέφυρα για τη Σωτηρία τους. Καταλαβαίνουν ότι αναλώνει το χρόνο και τη ζωή του γι' αυτούς χωρίς να έχει προσωπικό κέρδος και συμφέρον. Ακόμη δεν αφήνουν ούτε ένα λογισμό κακό να πέραση από την διάνοια τους για τον Πνευματικό τους Πατέρα και Οδηγό. Μισούν την αμαρτία. Δεν παρεξηγούνται με ότι και αν τους πει, με ότι και αν τους ρωτήσει, έστω και να τους μαλώσει προς διόρθωση, γιατί νοιώθουν ότι το κάνει από αγάπη για τη λύτρωση τους. Γνωρίζουν οι ψυχές αυτές, με τη φώτιση πού τους έχει δώσει το Άγιο Πνεύμα, λόγω της ταπεινώσεως και της υπακοής πού έχουν, ότι ό Πνευματικός έχει εμπειρία από τις παγίδες πού στήνει στους ανθρώπους ό διάβολος και ό κόσμος. Έτσι μ' αυτό τον τρόπο προφυλάγει τις ψυχές τους από τις αμαρτίες και τον αιώνιο θάνατο. Τους οδηγεί σε Αγγελική πολιτεία.

Είναι ελεήμονες, δεν υπολογίζουν χρήμα, χρόνο, κόπο και μόχθο, γιατί πιστεύουν ότι ό Θεός τους ενισχύει και τους ελεεί και ότι από Αυτόν προέρχεται «παν δώρημα τέλειον». Αυτοί οι άνθρωποι φτωχοί να είναι, λίγα να έχουν, θα κάνουν και ελεημοσύνες. Τέλος έχουν μνήμη θανάτου, ζουν στη γη και πολιτεύονται στον

Ουρανό, είναι έτοιμοι ακόμη και για μαρτύριο, προς χάριν της Αγίας Πίστεώς μας και της αγάπης προς τον Χριστό, να πάνε. Πώς λοιπόν να μην αναπεύεται ή Αγία Τριάδα αλλά και ό Πνευματικός εξομολόγος μ' αυτές τις ψυχές; Γι' αυτό βλέπουμε αυτούς τους ανθρώπους να ανεβαίνουν πνευματικά την Ουρανοδρόμα κλίμακα των αρετών με διάκριση και ταπείνωση. «Δεύτε και αναβώμεν εις το όρος του Θεού ημών».

Ας προσευχηθούμε και ας αγωνισθούμε αδελφοί μου να ενταχθούμε στην τρίτη κατηγορία, γιατί μόνον έτσι θα αξιωθούμε να δούμε Πρόσωπον Θεού και να περάσουμε «εν ειρήνη» και αθόρυβα απ' αυτήν την γη, την πρόσκαιρη πατρίδα μας, αλλά κυρίως να μας συμπεριλάβει ό Πανάγαθος Κύριος μας στους σεσωσμένους της Ουρανίου ζωής μεταξύ των Αγίων Του, «ένθα ουκ εστί πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός αλλά ζωή ατελεύτητος» Αμήν.

«Οι άνθρωποι πού αλλάζουν Πνευματικό Οδηγό χωρίς σοβαρό λόγο, δεν κάνουν καρπούς άξιους της μετανοίας» (Ματθ. 3, 8)

«Στις πονηρές ημέρες μας, ή ευσέβεια, ή ευλάβεια, ή αφιλαργυρία, ό φόβος του Θεού, ή αγάπη και ό πόνος για τις ψυχές, θεωρούνται από τους ανθρώπους του κόσμου τούτου ως παραξενιά». Δεν σας θυμίζει λίγο αυτό το πνεύμα του κόσμου, πού επικρατεί στις ημέρες μας, τα χρόνια του Προφήτου Νώε;

Ό Χριστός μας υπενθυμίζει: «Γίνου πιστός άχρι θανάτου και δώσω σοι το στέφανον της ζωής» (Αποκάλυψις 2, 10).

«Όπου Μοναστήρι κι' Εκκλησία, εκεί δεν υπάρχει φυλακή»

«Οι αιρετικοί οργανώνονται και κάνουν τεράστιες αίθουσες, εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, δεν πρέπει να Οργανωθούμε;»

Έκδοση: Ιερού Ησυχαστηρίου Αγίου Αθανασίου και Αγίας Ακυλίνης.

Πηγή: oparadeisos

Πηγή: http://tokandylaki.blogspot.gr/2012/12/blog-post_9908.html